

Dernæst drog den højtærede Minister en Sammenligning med Sporvognene. Men heller ikke disse to Ting kunne sammenlignes. Med Sporvejene har Staten ikke andet at gøre end at give Koncession og maaske ved Elektricitetskommissionen at have et vist Tilsyn med dem. Den har ikke ydet Kapital til dem som til Privatbanerne, og den har derfor heller ikke Repræsentanter i deres Bestyrelse. Den har i Virkeligheden ikke nogen Indflydelse paa, hvorledes Sporvejsselskaberne ordne deres Forhold. Derfor passer denne Sammenligning ikke.

Det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) har mange Privatbanefunktionærer i sin Valgkreds, og derfor skulde han gerne hjælpe dem lidt, men paa den anden Side kan det heller ikke gaa an at gaa mod Ministeren og Flertallet. De Herrer skulle jo fortsætte længe endnu i denne Samling med deres Hoveritjeneste for det nuværende Flertal. Heller ikke i en saadan Sag tør det ærede Medlem gaa mod Ministeren. Men saa klarer han sig med at sige, at vi maaske kunne faa ordnet noget med Hensyn til Retsplejen. Ja, det er meget godt. Vi ønske ogsaa, at Retsplejeforholdene forbedres for Privatbanefunktionærene. Men det er ikke tilstrækkeligt, det kunne de i alt Fald ikke leve af, der skal ikke saa lidt mere til. Men naar det ærede Medlem ikke vil gaa med til mere, har man Ret til at stemple hans Ord som lutter Talemaader. Dem kunne Funktionærene ikke blive fede af, og jeg kan ikke begribe, at det ærede Medlem til Slut kunde faa over sin Mund at sige, at han ikke manglede Interesse for Funktionærene. Jeg synes, det fremgik af hvert Ord, han sagde, at han i høj Grad mangler Interesse for Funktionærene. Under alle Omstændigheder viser det, at han ikke vil stemme for det foreliggende Forslag eller ikke vil gaa videre end netop at unde dem en noget bedre Retspleje, i høj Grad, at han aldeles ikke har nogen Interesse for en Forbedring af deres Forhold. Og dette er ganske sikkert ogsaa noget, som Privatbanefunktionærene i hans Valgkreds i tilstrækkelig Grad ville faa Øjnene op for.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Stensballe), som i Fjor udtalte sin Mening om denne Sag, fandt ogsaa i Aar Anledning til at stille sig skarpt imod de Mennesker, hvorfra han har en Del som sine underordnede. Det ærede Medlem nævnedes, at der var en Statistik for Ulykker ved Privatbanerne, men den Statistik havde han nu ikke med

sig, saa han kunde ikke sige, hvor mange Ulykker der havde været der, og drage en Sammenligning med Antallet af Ulykker ved Statsbanerne. Det er meget kedeligt, at det ærede Medlem aldrig har sin Statistik med sig, naar han her i Tinget optræder mod Privatbanefunktionærene. I Fjor, da vi forhandlede denne Sag, talte det ærede Medlem om Lønningerne, men han havde ganske vist ikke Statistikken med. Ogsaa den Gang havde han glemt den. Jeg havde den nu heldigvis med, saa at jeg her kunde dokumentere, at det ærede Medlem tog fejl. Det er derfor ogsaa meget muligt, at han tager fejl med Hensyn til Ulykkerne, i alt Fald er han ikke i Stand til at dokumentere sin Paastand i Dag. Det er højst uheldigt, at en Jernbanedirektør ikke sørger for at være bedre rustet til at tale om Jernbaneforhold, naar han optræder her i Tinget, som det ærede Medlem har gjort det i denne Sag. Der var i Sommer i Horsens et meget stort Møde af Privatbanefunktionærer, hvor det ærede Medlem ogsaa var til Stede. Der erklærede han, at der var ingen ved Privatbanerne, der havde under 900 Kr. i Løn. Det ærede Medlem har formodentlig heller ikke haft sin Statistik med sig ved den Lejlighed. Men i Dag siger han, at der er ingen, der har under 800 Kr.; i Dag er han altsaa kommen 100 Kr. ned. Jeg kan nu imidlertid oplyse, at paa Mødet i Horsens blev denne Paastand straks modbevist. Den laveste Løn er nemlig hverken 900 Kr. eller 800 Kr. — jeg har min Statistik i Orden — den er 720 Kr. En saa lav Løn kan man finde i Statistikken over Privatbanernes Lønningsforhold. Det viste sig ogsaa ved Mødet i Horsens, at det ærede Medlem ikke en Gang kendte sine egne Funktionærers Arbejdstid, der var flere af dem, der ved den Lejlighed maatte træde op og belære deres Direktør om, hvorledes Arbejdsforholdene ere ved den Bane, han administrerer. Derfor tror jeg, at det høje Ting heller ikke skal lægge saa megen Vægt paa, hvad det ærede Medlem fortæller om Privatbanefunktionærernes Forhold, for han har aldrig sine Papirer i Orden i saa Henseende.

Det ærede Medlem erklærede i Gaar, at han ikke havde Spor af Forstand paa Jernbanebygning. Jeg tror heller ikke, han har ret megen Forstand paa Jernbaneadministration. Men naar det er Tilfældet, kunde det ærede Medlem lade Jernbanefunktionærene arbejde videre i denne Sag, uden til enhver Tid at søge at lægge